

skatter end de bestaaende, for saa vidt man ophævede disse, og i saa Henseende noget er i Overensstemmelse med de foreliggende Forslag, har jeg dermed ogsaa sagt alt det gode, som jeg er i Stand til at sige om dem; thi i øvrigt finder jeg, at de ved Siden af Skattekommissionens staa meget langt tilbage, saa at jeg i høj Grad maa foretrække den Maade, hvorpaa Skattekommissionen har løst Opgaven. Jeg skal saaledes nævne, at den Indkomstskat, som de foreliggende Forslag tilsigter, er et slet og ret Tillæg til de bestaaende kommunale Skatter. Forholdet stiller sig jo saaledes, at de ophævede Hartkornsskatter beløbe sig til en Sum af 6,476,000 Kr., medens den Ejendomsskyld, der paalignes Hartkornet, udgør 2,925,000 Kr. Hartkornet lettes altsaa for 3,551,000 Kr. Bygningsafgiften udgør i alt 3,800,000 Kr., og den Ejendomsskyld, der lignes paa de Bygninger, der nu bære Bygningsafgift, udgør en Sum af 1,956,000 Kr. Disse Ejendomsbesiddere faa altsaa en Lettelse af 1,844,000 Kr., hvortil kommer Ligningsskatten i Kjøbenhavn og Købstæderne, der andrager 215,000 Kr.; saa at Ejerne af de Ejendomme, hvorpaa der hviler Bygningskyld, i alt faa en Lettelse af 2,059,000 Kr. I det hele taget faa samtlige Ejendomsbesiddere en Lettelse af 5,610,000 Kr. Spørgsmaalet bliver nu, hvor disse Penge skulle komme fra. Der er da først Kapitalkatten paa Prioriteter og Formueskatten paa fast Ejendom. Den første udgør 1,952,000 Kr., den sidste 1,302,000 Kr., altsaa i alt 3,254,000 Kr. Drages de fra de 5,610,000 Kr., bliver der endnu tilbage 2,356,000 Kr. af Ejendomsbesiddernes Skattelettelse, der skal dækkes. Endvidere er der da Skatten paa det personlige Erhverv, altsaa en Indkomstskat, paa 1,200,000 Kr., samt Skatten paa Sparekasseindskud, som jeg dog ikke kan anerkende kommer til at paahvile særlig de besiddende Klasser, der er mange smaa Sparere, der derved blive ramte, og ogsaa deres Skat vil blive benyttet til Lettelse af Ejendomsbesiddernes Skatter. Denne Skat udgør 448,000 Kr., og lægges hertil Formueskatten paa Skibe, 80,000 Kr., bliver der til Rest 628,000 Kr., som Statskassen skal betale. Men ogsaa disse 628,000 Kr. ere Penge, som vi alle skulle være med til at udrede. Vi skulle alle være med til at dække den Skatnedsættelse, som Ejendomsbesidderne, navnlig Hartkornsejerne, faa efter de foreliggende Forslag.

Man kunde nu sige: Det er egentlig det samme, som Skattekommissionen fore-

slaar, thi den foreslaar ogsaa en Indkomstskat, der skal tilvejebringe Dækning for, hvad Statskassen taber. Men Forholdet bliver et helt andet ved den Maade, hvorpaa Skattekommissionen overfører disse Skatter til Kommunen. Der sker derved en ret betydelig Nedsættelse i de kommunale Skatter, og Indkomstskatten kommer derfor ikke til at betyde en ren og skær Forøgelse i Skattebyrden. En ikke ringe Del af Skatteyderne komme enten slet ikke eller kun i ringe Grad til at mærke den Forøgelse i Skatterne, som repræsenteres af Indkomstskatten. Der er altsaa en meget væsentlig Forskel paa de to Skatteforslag, og en Forskel, der i høj Grad taler til Fordel for Skattekommissionens.

De foreliggende Forslags Tilskud udgør kun $1\frac{1}{2}$ Million, en Sum, der ikke vil være i Stand til at bevirke nogen Nedgang i Kommuneskatterne noget Sted i Landet, det er jeg temmelig overbevist om. Hertil kommer endvidere, at dette Tilskud til Kommunerne kun skal ydes i et Tidsrum af 5 Aar. Hvad der vil ske efter de 5 Aars Forløb, ved man ikke. Det kan være muligt, at man om 5 Aar hørte fuldstændig op, og saa skulde Kommunerne ved Hjælp af yderligere Skattepaalæg søge at skaffe de fornødne Midler til Veje til de kommunale Anliggender. Og dette Skattepaalæg, som saaledes vil komme frem ved det foreliggende Forslag, vil i høj Grad komme til at ramme de smaa Skatteydere. Jeg ved meget godt, og skal ogsaa anføre det, at Forslaget tilsigter at fritage Indtægter paa 1,500 Kr. i Kjøbenhavn og 1,200 Kr. i det øvrige Land for Indkomstskat til Staten, men uagtet denne Fritagelse er til Stede, vil det efter min Formening alligevel bevirke, at de smaa Skatteydere ville faa forøgede Byrder, og det i ret høj Grad. Jeg vil i saa Henseende først pege paa, at Landstingets Forslag ikke indeholder en stigende Skala. Det er klart, at naar der skal tilvejebringes et Beløb ved Skattepaalæg, og man ikke har en stigende Skala, hvorved de større Besiddere komme til at udrede Skat i Forhold til den større Evne, de have, end de smaa, kommer der til at paahvile de smaa en Skattebyrde, som er højere, end den vilde blive, dersom man havde en stigende Skala.

Den højttærede Minister udtalte i Lørdags, at han ikke kunde forstaa, hvorfor en Mand med større Indtægter skulde betale forholdsvis mere end en Mand med mindre Indtægter, at han i det hele taget ikke kunde forstaa, hvorfor man skulde